

1865-06-13

AFSENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

MODTAGER

Jens Adolf Jerichau

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Generel kommentar:

Brevet er stadig under udarbejdelse
(9. august 2018)

Afsendersted:

London

Modtagersted:

København

Omtalte personer:

Dr. Chapmann

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek
(Troensegaard-samlingen)

DOKUMENTINDHOLD

Jens Adolf Jerichau er blevet syg hjemme i København, mens Elisabeth Jerichau Baumann opholder sig i London. Hun er fuld af bekymring, både for ægtefællens helbred, men også for om hun er nødt til at rejse midt under en bestillingsopgave. Dette brev er det sidste fra opholdet i 1865. Af et brev fra vennen, arkitekten Thomas Donaldson, skrevet i London den 20. juni 1865 og sendt til København, fremgår det, at kunstneren måtte rejse hjem til Jens Adolf, der var alvorligt syg. Brevet findes i Bakkehussamlingen (Bakkehusets brevsamling) sammen med en række øvrige breve, som Donaldson gennem årene skrev til Jerichau Baumann. De to venner fastholdt korrespondancen frem til Jerichau Baumanns død i 1881.

TRANSSKRIFTION

London 13de Juni 1865

Min elskede Adolf!

Gid Du var rask igjen. Gid vor Herre holde sin Haand over Dig og Beskytte Dig og hjælpe Dig, min egen elskede Mand! Gid jeg var netop nu hvor Hjertet af Angest og Længsel kundevære hos Dig. –

laften vil Svaret fra Telegraphdepechen, som en af mine Venner her, Dr. Chapmann¹, paa sin egen Bekostning har sendt over være hos mig, dersom Din Sygdom antager en betændelse og Vendning saa er den i Bedring, saa maa

[2] Du ikke vente mig før sidst i kommende uge, thi jeg er midt i et Portrait af en Dame som har Svindsot, og derfor skulde jeg mueligt fuldende forinden jeg bortreiser. Aldrig har jeg følt et tungere Pligtarbeide end i dag. Jeg ængetes mig læser gjennem Linjerne al den Sorg og Jammer som venter mig, og som maaske slet ikke er Til, thi mueligen at Du ved modtage disse Linier er fuldkommen vel igjen

[3] og dog synes jeg at jeg ikke tør afbryde et for Andre især særdeles vigtigt Arbeide, uden jeg har Vished, at min Hjemkomst behøves snarest muelig. –

Gud give at ingen Telegram kommer i aften fra Dig for saa haaber jeg at Du er i fuldkommen Bedring, jeg forlader London enten Tirsdag eller Onsdag senest i dette gunstige Tilfælde.

Mit Hovede værker af Arbeide og af Tanker, men jeg

[4] er forresten fuldkommen rask og rørig, kun er jeg bleven dygtig [mager?] men i dag har jeg næsten hele Dagen grædt, navnlig Kl 11 da syntes jeg pludselig at jeg saa Dig ligge udstrakt og død i Sengen. Gud

holde sin Haand over Dig. Ak jeg har saa inderlig bedt ham om den store
Naade ikke at berøve os Dig! –
Gud være med Dig, og kan Du saa skriv mig om end kun to Linier. Jeg
venter paa Brev med omgaaende Post.
Din trofaste Hustru Elisabeth Jerichau

---

¹ Dr. Chapmann

er forventen fælden
vilk er vider her er
jeg alle dygtig men
men ider her jeg. usten
helt Dage gædt,
nærlig til 11 da
gædt jeg pludrelig at
jeg saa Dig lige adbrød
og ider i Sengen. Gud
holde den Gædt om
Dig. Ak jeg her en
idderlig Gædt her om
den store Skæde ikke at
herde om Dig! —
Gud være med Dig, jeg
kan du saa skone Ly
om ud her to Linier.
Jeg venter paa Byens
med omgærdede Fort.
Der trofaste Hæder Elisabeth's sølle

London 13de Juni
Min elskede Adolf! (1864)
Jeg Du var rask igjen. Jeg
vor Herre holdt sin Hæd
over Dig og beskytte Dig
og hjælpe Dig, med egen
elskede Hæd! Jeg jeg aa
netop nu hvor Hjertet er
fuld af angst og Sargen
haardt vore her Dig.
Loffen til Særet fra
Telegraphdepichen, som
er af mine Venner her,
Jeg Chapman paa sin
egen Bekræfting her
sædt vor sølle Gædt
mig, desom Dig dygtig
kædiger en betænkkelig
Venning, men sølle
Bekræfting, som udel

Da ikke venter mig for
videt; kommer de lige
Her jeg er midt i et
Portræt af en Dame
som hed Louisa, og
derfor skulde jeg som
uueligt fuldende det
for den jeg portreterer.
Aldrig har jeg følt et
sædvanligt Pligtesvært
end i dag, og uvidende
mig løber jeg i en Dams
al den Sorg og Træthed
som mennesker venter
mig, og som mennesker
læst ikke et til, thi
uueligt at da ved
at end tage Dje Linn
er fuldendte og gjen

og dog synes jeg at jeg
ikke tør afbryde et for
andre har sandsynlig
vigtigt Arbejde; men jeg
har Sikkerhed, at min
Hjærker et behøves
hvert uuely. —
End giv et lige
Telegram til mig
for Dig for som
hænder jeg at du er
i fuldendte Bedring,
jeg forlader Linn
sædvanligt Torsdag eller
Onsdag senest; dette
gæstige Tilfælde.
Med Høvelde ønsker
af begge os af
Tænker, men jeg